07/07/2023

Άγιος ιερομάρτυς Βλάσιος ο Ακαρνάν και οι συν αυτώ μαρτυρήσαντες

/ Βίοι Αγίων

- **Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος**

Η δισχιλιόχρονη ζωή της **Εκκλησίας** είναι συνυφασμένη με το μαρτύριο. Κι’ αυτό διότι ο αντίδικος διάβολος προσπαθεί να την καταστρέψει, στρέφοντας εναντίον της τα επί γης όργανά του. Ουδέποτε υπήρξε εποχή που να μην χύνεται αίμα χριστιανικό. Γι’ αυτό είναι καταγραμμένα στα συναξάρια μυριάδες μαρτύρια. Ένα

από αυτά είναι και το μαρτύριο του **αγίου ενδόξου ιερομάρτυρα Βλασίου του Ακαρνάνα** και των συν αυτώ μαρτυρησάντων πατέρων και πολλών ανδρών, γυναικών και παιδιών.

Έζησε στα τέλη του 10ου και αρχές του 11ου αιώνα. Κατάγονταν πολύ πιθανόν από το χωριό **Σκλάβαινα Ξηρομέρου Ακαρνανίας**, όπου βρέθηκε το 1923 ο τάφος του και τα τίμια λείψανά του και όπου αναφέρεται η χρονολογία 1006, έτος του μαρτυρίου του. Δυστυχώς δε γνωρίζουμε σχεδόν τίποτε για την ζωή του, παρά μόνο για το ένδοξο μαρτύριό του.

Ακολούθησε τη μοναχική ζωή και μόνασε στην **Ιερά Μονή Εισοδίων Θεοτόκου στην παλιά Κιάφα – Σκλάβαινα της Ακαρνανίας**, της σημερινής επαρχίας Βονίτσης και Ξηρομέρου. Με τον καιρό έγινε ηγούμενος της Μονής, την οποία ποίμαινε θεοφιλώς. Φαίνεται πως είχε τη φήμη αγίου και ενάρετου άνδρα και γι’ αυτό συνέρρεαν στη Μονή χιλιάδες πιστοί από τις γύρω περιοχές.

Αλλά έζησε σε εποχή δύσκολη, διότι την περιοχή της Δυτικής Ελλάδος, λυμαίνονταν φοβερές συμμορίες πειρατών. Έχοντας ως ορμητήρια τις χώρες της βορείου Αφρικής έκαναν επιδρομές σε όλη τη Μεσόγειο, όπου λήστευαν, σκότωναν και κατέστρεφαν ό, τι έβρισκαν μπροστά τους. Ιδιαίτερα προτιμούσαν τις περιοχές της Δυτικής Ελλάδος και κυρίως την περιοχή του Ξηρομέρου, διότι ήταν από τις λιγότερο φυλασσόμενες από τους Βυζαντινούς. Το χωριό του αγίου **Σκλάβαινα** πήρε το όνομά του από το γεγονός ότι σε κάποια επιδρομή οι μπαρμπαρέζοι πειρατές, αφού άρπαξαν ό, τι πολύτιμο υπήρχε, πήραν μαζί τους και πολλούς χωριανούς ως σκλάβους!

Μια από τις πολλές επιδρομές, οι Αγαρηνοί πειρατές προχώρησαν στην ενδοχώρα της Ακαρνανίας και έφτασαν στα **Σκλάβαινα** και έβαλαν στο μάτι το μοναστήρι των Εισοδείων της Θεοτόκου, όπου μόναζε ο **άγιος Βλάσιος** με τη συνοδεία του. Όταν έφτασαν στη Μονή τελούνταν Θεία Λειτουργία και είχαν προσέλθει πολλοί

προσκυνητές. Οι βάρβαροι Αγαρηνοί δεν σεβάστηκαν ούτε την ιερότητα του χώρου ούτε την ιερότητα του χρόνου. Όρμισαν σαν μανιασμένα θηρία στη Μονή και άρχισαν να αρπάζουν ό, τι πολύτιμο έβρισκαν. Κατόπιν πήγαν στο καθολικό της Μονής όπου τελούνταν η Θεία Λειτουργία. Μπήκαν με αλαλαγμούς και φοβέρες στο ναό και άρχισαν να λεηλατούν το χώρο και να αρπάζουν τα πολύτιμα λατρευτικά σκεύη. Όταν ο **άγιος Βλάσιος** αντιστάθηκε τον σκότωσαν. Τον αποκεφάλισαν, αφού έμπηξαν πριν για βασανισμό, πέντε καρφιά στο σώμα του και το έριξαν στη φωτιά να το κάψουν, αλλά αυτό δεν κάηκε! Μαζί του σκότωσαν άλλους δύο ιερομονάχους και τρεις μοναχούς. Κατόπιν σκότωσαν και πολλούς προσκυνητές, οι οποίοι περιμάζεψαν τα λείψανα και τα έθαψαν στον περίβολο της Μονής. Άλλους τους πήραν αιχμαλώτους να τους πουλήσουν δούλους στην Αραπιά! Όσοι σώθηκαν έθαψαν σε ομαδικό τάφο τους σκοτωμένους προσκυνητές. Τέλος έβαλαν φωτιά και κατέστρεψαν ολοσχερώς τη Μονή, αφήνοντας ερείπια και έφυγαν. Ήταν 19 Δεκεμβρίου του 1006, ημέρα Κυριακή.

Το φρικτό αυτό γεγονός έμεινε βαθειά χαραγμένο στη μνήμη των κατοίκων της περιοχής. Για πολλούς αιώνες θυμούνταν και τιμούσαν τον άγιο ιερομάρτυρα Βλάσιο και τους άλλους μάρτυρες της φοβερής εκείνης σφαγής. Όμως με την πάροδο των αιώνων και τις εθνικές περιπέτειες το γεγονός έγινε αμυδρή ανάμνηση, ένας μακρινός θρύλος, που τον διηγούνταν οι παλιοί σαν ένα παραμύθι. Για εννιακόσια χρόνια ο άγιος έμεινε στην αφάνεια. Άλλωστε και η πληθυσμιακή αλλοίωση ενέτεινε τη λησμονιά. Επίσης ο χώρος της Μονής, με τον καιρό μπαζώθηκε και στη θέση της στήθηκαν ποιμνιοστάσια.

Αυτά μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνα. Ο άγιος άρχισε να αποκαλύπτει το μαρτυρικό βίο, το δικό του και των άλλων μαρτύρων, καθώς και τον τάφο του, σε πολλούς ενάρετους ανθρώπους, κληρικούς, μοναχούς και λαϊκούς. Από το 1915 και εξής, άρχισε ο άγιος να κάνει αισθητή τη παρουσία του στους κατοίκους της περιοχής και ιδιαίτερα των Σκαλαβαίνων. Παρουσιάζονταν σε όνειρα ως επιβλητικός ρασοφόρος, τους οδηγούσε σε συγκεκριμένο τόπο και τους έλεγε το στερεότυπο: «Είμαι ο Άγιος Βλάσιος. Να σκάψετε στο σημείο αυτό και να βγάλετε τα λείψανα μου». Εκείνοι έντρομοι πήγαιναν στον τόπο που τους υποδείκνυε ο άγιος, αλλά εκεί ήταν στάνες και μαντριά και δεν υπήρχε κάποιο στοιχείο που να τους βεβαιώνει ότι εκεί μπορεί βρίσκεται τάφος αγίου. Οι κάτοικοι απορούσαν για τα όνειρα και το μόνο που μπόρεσαν να κάμουν ήταν να χτίσουν εικόνισμα του **αγίου Βλασίου**, του γνωστού επισκόπου Σεβαστείας. Μετά από αυτό οι εμφανίσεις του αγίου έγιναν πιο συχνές και εντονότερες, όμως οι κάτοικοι έπαψαν να δίνουν σημασία.

Τη νύχτα, στις 23 Αυγούστου του 1923, ο άγιος εμφανίστηκε ζωντανός στην

ευλαβή **γερόντισσα Ευφροσύνη Κατσαρά**, κάτοικο του χωριού, η οποία φρόντιζε την ετοιμοθάνατη κόρη της, που έπασχε από τυφοειδή πυρετό. Ξαφνικά τα μεσάνυχτα ακούστηκε ένας δυνατός κρότος, άνοιξαν τα πορτοπαράθυρα και ένα εκτυφλωτικό φως μπήκε στο σπίτι της. Μέσα από το φως πρόβαλε ένας ιερέας, ντυμένος τα ιερατικά του άμφια, εγκόλπιο και κρατώντας την ποιμενική του ράβδο. Η ευσεβής γυναίκα φοβήθηκε και σάστισε από το παράδοξο συμβάν. Τότε ο ιερωμένος της είπε ότι είναι ο **Άγιος Βλάσιος** και της ζήτησε να την ακολουθήσει, για να της υποδείξει τον ακριβή χώρο που βρισκόταν τα λείψανά του. Εκείνη του είπε ότι της ήταν αδύνατο, διότι από ώρα σε ώρα περίμενε να πεθάνει η κόρη της. Τότε εκείνος σταύρωσε με το εγκόλπιό του την ασθενή κόρη και διαβεβαίωσε την Ευφροσύνη ότι δεν θα πάθει τίποτε εν τη απουσία της. Πράγματι η γραία τον ακολούθησε και ο άγιος την οδήγησε στο σημείο που είχαν ανεγείρει το εικονοστάσι οι χωριανοί και της παράγγειλε να σκάψουν για να βρουν τα λείψανά του. Μετά από αυτό, οδήγησε την Ευφροσύνη στο σπίτι της και έγινε άφαντος. Η γυναίκα, γεμάτη δέος και φόβο, μπήκε στο σπίτι της και βρήκε την κόρη της εντελώς θεραπευμένη!

Το άλλο πρωί διηγήθηκε το περιστατικό στον εφημέριο του χωριού και μια ομάδα χωριανών άρχισαν το σκάψιμο. Έσκαβαν τρεις μέρες, χωρίς να βρουν κάποιο στοιχείο και ήταν έτοιμοι να τα παρατήσουν, ώσπου μια αξίνα χτύπησε σε μια πέτρα. Όταν την ανέσυραν βρήκαν τα τίμια λείψανα και πέντε καρφιά και μια άρρητη ευωδία ξεχύθηκε από αυτά. Η ευσεβής γερόντισσα τα περιμάζεψε με ευλάβεια και τα μετέφερε στο ναό του χωριού. Κατόπιν η ίδια με δικές της δαπάνες έχτισε ναό στο σημείο εκείνο. Παράλληλα το θαυμαστό γεγονός μαθεύτηκε και άρχισαν να μαρτυρούνται πολλά θαύματα.

Στις 6-12-1978 παρουσιάστηκε ξανά ο άγιος σε όραμα στον ευλαβή **κληρικό αρχιμανδρίτη Αρσένιο Τσαταλιό** και επίσης παρουσιάστηκε στον ευλαβέστατο μοναχό π. Παΐσιο, τον σημερινό άγιο, το 1980, ο οποίος τιμούσε ιδιαίτερα τον άγιο Βλάσιο.

Η αγιοκατάταξη του **αγίου Βλασίου** έγινε το 2016 και η μνήμη του ορίστηκε να τιμάται στις 7 Ιουλίου.

(Πηγή: pemptousia.gr)